

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Κατάρτιση, Δικαστικά Δίκτυα Και Οργανισμοί](#) > [Κατάρτιση Επαγγελματιών Του Τομέα Της Δικαιοσύνης](#) > [Εθνικά Συστήματα Κατάρτισης](#) > [Αρχική Κατάρτιση Δικαστών Και Εισαγγελέων Στην Ευρωπαϊκή Ένωση](#) > [Germany](#)

Αρχική κατάρτιση δικαστών και εισαγγελέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Περιεχόμενο που
παρέχεται από
Γερμανία

Γερμανία

Γενική περιγραφή

Πρώτον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι δύσκολο να δοθούν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα για λεπτομερή ζητήματα αρχικής νομικής κατάρτισης ανήκει στα ομόσπονδα κράτη. Ο γερμανικός νόμος για το υπηρεσιακό καθεστώς των δικαστικών λειτουργιών (Deutsches Richtergesetz, DRiG) περιέχει μόνο θεμελιώδεις κανόνες σχετικά με την αρχική κατάρτιση των νομικών. Οι λεπτομέρειες ρυθμίζονται από τους νόμους των 16 ομόσπονδων κρατών.

Σύμφωνα με τον DRiG, η αρχική νομική κατάρτιση στη Γερμανία έχει σχεδιαστεί ως κοινή κατάρτιση για όλους τους επαγγελματίες του νομικού κλάδου· πραγματοποιείται σε δύο στάδια: πανεπιστημιακές σπουδές (Studium) και πρακτική κατάρτιση κατά την προπαρασκευαστική άσκηση (Vorbereitungsdienst).

Μπορείτε να βρείτε τις ακριβείς λεπτομέρειες στα άρθρα 5, 5a έως 5d και 6 του DRiG, βλ. συνημμένο τον DRiG σε αγγλική μετάφραση.

Πρόσβαση στην αρχική κατάρτιση

Για να έχει κανείς τη δυνατότητα να σπουδάσει νομικά, απαιτείται ένας γενικός τίτλος εισόδου στο πανεπιστήμιο. Οι σπουδαστές αποκτούν αυτό το δικαίωμα αφού ολοκληρώσουν το Abitur ή ισοδύναμο τίτλο σπουδών. Ωστόσο, η επιλογή ορισμένων σχολικών μαθημάτων δεν επηρεάζει την εγγραφή στο πανεπιστήμιο.

Μορφή και περιεχόμενο της αρχικής κατάρτισης

1. Πανεπιστημιακές σπουδές

Το στάδιο των πανεπιστημιακών σπουδών, το οποίο αποσκοπεί γενικά στην παροχή στους φοιτητές βασικών γνώσεων αστικού, ποινικού και δημοσίου δικαίου (συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών, φιλοσοφικών, κοινωνικών και οικονομικών πτυχών των εν λόγω μαθημάτων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατανόηση του νομικού και δικαστικού συστήματος στο σύνολό του). Οι μαθητές εκπαιδεύονται επίσης στη μεθοδολογία για την ανάλυση των πραγματικών περιστατικών, την εφαρμογή του νόμου και την εξεύρεση μιας δίκαιης λύσης σε συγκεκριμένη υπόθεση. Οι σπουδές ολοκληρώνονται με την πρώτη εξέταση στη νομική επιστήμη (Erste juristische Staatsprüfung), η οποία συνίσταται σε γραπτές και προφορικές εξετάσεις. Οι αρμόδιες αρχές για την πρώτη εξέταση στη νομική επιστήμη είναι η αρχή νομικών εξετάσεων σε κάθε ομόσπονδο κράτος (Landesjustizprüfungsamt) και το πανεπιστήμιο στο οποίο σπούδασε ο υποψήφιος. Οι εξεταστικές αρχές είναι υπεύθυνες για τη διενέργεια των εξετάσεων.

Για το τμήμα της πρώτης εξέτασης, οι υποψήφιοι πρέπει να συμμετάσχουν σε πέντε έως επτά εξετάσεις (ανάλογα με το ομόσπονδο κράτος), καθεμία από τις οποίες διαρκεί πέντε ώρες. Οι εξετάσεις αποτελούνται από εικονικές υποθέσεις που βασίζονται σε πραγματικές νομικές υποθέσεις, τις οποίες οι υποψήφιοι καλούνται να

επιλύσουν με τη μορφή νομικής γνωμοδότησης. Στη συνέχεια, οφείλουν να ολοκληρώσουν προφορική εξέταση, η οποία αποτελεί ποσοστό μεταξύ 63 και 75 % (ανάλογα με το ομόσπονδο κράτος) επί του συνολικού αποτελέσματος.

2. Περίοδος πρακτικής άσκησης

Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της πρώτης εξέτασης (στην οποία σχεδόν το ένα τέταρτο των υποψηφίων αποτυγχάνει), σχεδόν όλοι οι υποψήφιοι εισέρχονται στην προπαρασκευαστική άσκηση, η οποία διαρκεί δύο έτη και οργανώνεται ανεξάρτητα από τις δικαστικές υπηρεσίες των 16 ομόσπονδων κρατών. Κάθε υποψήφιος που έχει ολοκληρώσει επιτυχώς την πρώτη εξέταση έχει δικαίωμα να γίνει δεκτός στην προπαρασκευαστική άσκηση. Ωστόσο, οι αιτούντες ενδέχεται να πρέπει να περιμένουν επειδή δεν υπάρχουν επαρκείς θέσεις κατάρτισης, ιδίως στα δικαστήρια. Κατά τη διάρκεια αυτής της πρακτικής κατάρτισης, λαμβάνουν μηνιαίες αποδοχές από τα δημόσια ταμεία. Στόχος της προπαρασκευαστικής άσκησης είναι η εισαγωγή του συμμετέχοντος (ασκουμένου, «Referendar») στην πραγματικότητα των διαφόρων νομικών επαγγελματιών. Είναι σημαντικό να σημειωθεί εν προκειμένω ότι η άσκηση είναι κοινή για όλους τους μελλοντικούς επαγγελματίες του νομικού τομέα, τους δικηγόρους, τους δικαστές, τους εισαγγελείς, τους συμβολαιογράφους, τους δικηγόρους στον δημόσιο τομέα και ούτω καθεξής. Επίσης, στόχος είναι να υπάρχει συγκρίσιμο επίπεδο κατάρτισης με ισοδύναμη τελική εξέταση, τη δεύτερη κρατική εξέταση. Ο ασκούμενος συμμετέχει σε διάφορα στάδια —σε πολιτικό δικαστήριο, σε ποινικό δικαστήριο (ή σε εισαγγελία), σε δικηγορικό γραφείο, σε διοικητική αρχή και σε οργανισμό της επιλογής του. Μολονότι η κατάρτιση έχει κυρίως πρακτικό χαρακτήρα, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι εξετάζονται μόνο ορισμένες πτυχές της πρακτικής, οι οποίες, ωστόσο, έχουν μεγάλη σημασία.

Κατά τα διάφορα στάδια κατάρτισης, οι ασκούμενοι εξοικειώνονται τουλάχιστον με το δικονομικό δίκαιο.

Τερματισμός της διαδικασίας αρχικής κατάρτισης και απόκτησης προσόντων

Σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι στην πρώτη εξέταση, εξετάζονται οι γνώσεις και οι δεξιότητες σε σχέση με το δικονομικό δίκαιο στη δεύτερη κρατική εξέταση στη νομική επιστήμη (Zweites Juristisches Staatsexamen). Κατά κανόνα, η σύνταξη δικαστικής απόφασης ή κατηγορητηρίου, βάσει πραγματικής δικογραφίας, αποτελεί τον πυρήνα των γραπτών εξετάσεων. Στις προφορικές εξετάσεις μελετώνται ξανά υποθέσεις με συγκεκριμένη έμφαση σε πρακτικές ερωτήσεις. Η δεύτερη εξέταση επίσης δεν είναι εύκολη, μολονότι το ποσοστό αποτυχίας είναι πολύ χαμηλότερο (περίπου οκτώ τοις εκατό). Σχεδόν 10.000 ασκούμενοι επιτυγχάνουν στη δεύτερη κρατική εξέταση κάθε χρόνο.

Για τη δεύτερη κρατική εξέταση, οι υποψήφιοι πρέπει να συμμετάσχουν σε οκτώ έως έντεκα γραπτές εξετάσεις διάρκειας πέντε ωρών η καθεμία· η γραπτή εξέταση αποτελεί ποσοστό μεταξύ 60 και 75 % επί της τελικής βαθμολογίας. Στα περισσότερα ομόσπονδα κράτη, οι υποψήφιοι πρέπει να συμμετάσχουν σε εξετάσεις στις οποίες καλούνται να επιλύσουν συγκεκριμένη υπόθεση. Αρκετά συχνά πρέπει να εκδώσουν απόφαση. Κατά τις προφορικές εξετάσεις σε ορισμένα ομόσπονδα κράτη, οι υποψήφιοι καλούνται να απαντήσουν σε νομικές ερωτήσεις. Σε άλλα ομόσπονδα κράτη υποχρεούνται επίσης να καταρτίσουν δικογραφία και να παρουσιάσουν τα αποτελέσματά τους στους εξεταστές. Ισχύουν διαφορετικά συστήματα. Σε αντίθεση με την πρώτη εξέταση, τα περισσότερα ομόσπονδα κράτη επιτρέπουν πλέον τη χρήση προκαθορισμένων σχολίων στη δεύτερη κρατική εξέταση στη νομική επιστήμη.

Η δεύτερη κρατική εξέταση στη νομική επιστήμη απονέμει την «ικανότητα άσκησης δικαστικού λειτουργήματος» (Befähigung zum Richteramt). Παρά τον όρο, η ικανότητα αυτή αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση σχεδόν όλων των νομικών επαγγελματιών, όπως προβλέπεται από τον νόμο. Έχοντας αποκτήσει την ικανότητα άσκησης δικαστικού λειτουργήματος, ο υποψήφιος μπορεί να υποβάλει αίτηση για τη θέση δικαστή ή εισαγγελέα στα ομόσπονδα κράτη. Οι προϋποθέσεις για τον διορισμό δικαστών στη Γερμανία καθορίζονται στο άρθρο 9 του γερμανικού νόμου για το υπηρεσιακό καθεστώς των δικαστικών λειτουργών. Πέραν αυτού, κάθε ομόσπονδο κράτος θεσπίζει ακριβέστερες διατάξεις (τους βαθμούς και στις δύο εξετάσεις, περαιτέρω απαιτούμενα προσόντα, συνεντεύξεις εργασίας ή κέντρα αξιολόγησης) για την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων.

Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. τμήμα 2 άρθρα 5 και 6 του [γερμανικού νόμου για το υπηρεσιακό καθεστώς των δικαστικών λειτουργών](#).

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 19/08/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.